

DZIENNIK URZĘDOWY

T R E Ś Ć :

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

24. INSTRUKCJA O WYCIECZKACH ZBIOROWYCH KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH.
25. BEZPŁATNE WIZY DLA UCZESTNIKÓW KONGRESOW.
26. NOWELIZACJA PRZEPISÓW O ŚWIADECTWACH POCHODZENIA TOWARÓW DLA URZĘDÓW PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH. (K. III. C. 1852 — DZ. URZ. M. S. Z. Nr. 12 Z 1928 R. POZ. 96), UZUPEŁNIONYCH OKÓLNIKIEM Nr. 28 Z DN 19.II.1929 R.
27. UNIEWAŻNIENIE OKÓLNIKA W SPRAWIE WIZOWANIA ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.
28. PRZELEW UPOSAŻEŃ URZĘDNIKÓW M. S. Z. NA KONTA CZEKOWE W P. K. O.
29. WŁĄCZENIE WYSPY CEJLON DO OKRĘGU KONSULARNEGO KONSULATU R. P. W BOMBAJU.

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

30. PRZEMIANOWANIA POSELSTWA R. P. W MOSKWIE NA AMBASADĘ.
 31. ZNIŻKI WIZOWE DLA OBYWATELI CZECHOSŁOWACKICH.
 32. ZMIANY PERSONALNE.
 33. ODZNACZENIA.
 34. WYDANIE „ROCZNIKA SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ R. P.”
-
-

CZEŚĆ I.

24.

E.III.348 b/9/1.

INSTRUKCJA O WYCIECZKACH ZBIOROWYCH KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH.

Przy załatwianiu spraw wizowych i paszportowych wycieczek zbiorowych winny Urzędy Zagraniczne R. P. stosować następujące zasady:

I. Wycieczki zbiorowe cudzoziemców do Polski.

Udzielanie wiz zbiorowych na cudzoziemskich paszportach zbiorowych reguluje rozporządzenie Min. Spraw Wewnętrznych o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 76 z 1929 r. poz. 575) w §§ 10 — 13. Przy udzielaniu tych wiz należy badać, czy nie zachodzą w stosunku do poszczególnych uczestników wycieczki indywidualne przeszkody na wjazd i pobyt w Polsce, wymagające zastosowania postanowień art. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83 z 1926 r., poz. 468) lub też postanowień § 4 rozporządzenia M. S. Wewn. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 76 z 1929 r., poz. 575).

Bezpaństwowcy, nie będąc obywatelami żadnego państwa, nie mogą otrzymać ani wizej zbiorowej, ani też nie mogą figurować na paszporcie zbiorowym wystawionym przez państwo ich zamieszkania razem z obywatelami tegoż państwa, chyba, że państwo wystawiające im paszport zbiorowy, zagwarantowało im powrót na swoje terytorjum.

Ze względu na postanowienie § 11 rozporządzenia M. S. Wewn. o ruchu cudzoziemców kwestja, kto organizuje daną wycieczkę do Polski, jest w zasadzie obojętna, o ile grupa osób odpowiada wymaganiom powyższego rozporządzenia, a w szczególności, gdy Urząd Zagraniczny R. P. stwierdzi, że wycieczka ma cele kulturalno-oświatowe, turystyczne, sportowe lub gospodarcze niezarobkowe. Do załatwiania wszelkich kwestyj związanych z uzyskiwaniem wizej zbiorowej mogą być dopuszczone tylko poszczególne osoby fizyczne, wymienione w przedkładanych paszportach zbiorowych jako kierownicy i to osobiście, a nie firmy i ich pełnomocnicy. Przytem jednak winien Urząd Zagraniczny R. P. zbadać czy biuro podróży, czy też inna instytucja, wykorzystując przyznawane ulgi wycieczkom zbiorowym, nie organizują ich w celach nieprzewidzianych w obowiązujących przepisach, oraz jaką opinią cieszą się i na jakie zaufanie one zasługują.

Za wizę zbiorową na paszporcie zbiorowym należy pobierać opłatę Zł. 5.— od osoby, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie zmiany taryfy opłat konsularnych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 9 z 1932 r.).

Przy udzielaniu wizej zbiorowej winien kierownik grupy złożyć, pod rygorem odmówienia wizej, duplikat paszportu zbiorowego, zaświadczony przez władzę, która wystawiła pierwopis.

Ze względu na to, że dla uzyskiwania polskiej wizy zbiorowej koniecznym jest przedłożenie paszportu zbiorowego, obejmującego co najmniej dziesięć osób — członkom wycieczek zbiorowych organizowanych przez godne zaufania instytucje, a odbywającym podróż do Polski drogą powietrzną w samolotach przewożących mniej niż 10 pasażerów, mogą być udzielane wizy ulgowe za opłatą Zł. 5.— od osoby na paszportach indywidualnych.

Jeżeli wycieczka zbiorowa ma charakter religijny (pielgrzymka do Częstochowy lub innej tego rodzaju miejscowości), lub ma na celu umożliwienie członkom mniejszości polskiej z zagranicy wzięcia udziału w obchodach, uroczystościach narodowych i zjazdach polskich, lub też zapoznanie dzieci polskich z Polską (kolonje wakacyjne i t. p.), wówczas członkom takich wycieczek zbiorowych mogą być udzielane wizy zbiorowe bezpłatne.

II. Wycieczki zbiorowe obywateli polskich zamieszkałych zagranicą do Polski.

Wycieczkom zbiorowym, organizowanym wyłącznie z obywateli polskich, przebywających zagranicą, należy wystawiać polskie paszporty zbiorowe, o ile odpowiadają warunkom § 16 rozporządzenia M. S. Wewn. o dokumentach upoważniających do przekraczania granicy (Dz. U. R. P. Nr. 57 z 1932 r., poz. 548) i § 2 ust. 2 instrukcji paszportowej (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 2/T z 1934 r., poz. 7).

Dokumentem, upoważniającym do przekroczenia granicy polskiej tam i z powrotem oraz do pobytu w Polsce, jest w tym wypadku *paszport zbiorowy*, a nie posiadane przez uczestników ważne paszporty konsularne lub krajowe, które w konsekwencji tego mimo przyjazdu do Polski zatrzymują swoją ważność tak pod względem czasu, jak innej swej treści. Ten stan rzeczy umożliwia zatem wzięcie udziału w wycieczce do Polski przebywającym czasowo zagranicą obywatelom polskim na zasadzie paszportów krajowych, upoważniających do jednorazowego udawania się zagranicę, bez konieczności jednak zużycia tych indywidualnych paszportów.

Wrazie, gdy uczestnikami wycieczki zbiorowej do Polski są emigranci, osadnicy, robotnicy, oraz inni niezamożni obywatele polscy i ich rodziny, nie posiadający przy wystawianiu paszportu zbiorowego ważnych indywidualnych paszportów konsularnych, należy — o ile ich obywatelstwo polskie jest stwierdzone w myśl przepisów instrukcji paszportowej — ułatwić im zaopatrzenie się w indywidualne paszporty konsularne przez zniesienie opłaty konsularnej w myśl uwagi I do poz. 48 i 49 taryfy opłat konsularnych, względnie korzystając z uprawnień § 13 rozporządzenia M. S. Z. w sprawie taryfy opłat konsularnych.

Od każdej wpisanej do konsularnego paszportu zbiorowego osoby należy pobrać Zł. 5. — Zwolnienie od tej opłaty może nastąpić dopiero po uzyskaniu zgody M. S. Z.

III. Wycieczki zbiorowe obywateli polskich z Polski zagranicę.

Jeżeli obywatel polski wpisany do krajowego paszportu zbiorowego nie może wskutek choroby lub innej uzasadnionej przyczyny powracać do Polski z wycieczką, której jest członkiem, — należy postąpić zgodnie z § 21, zdanie ostatnie, instrukcji paszportowej, bacząc przytem, ażeby okres ważności paszportu krótkoterminowego na powrót do kraju uwzględniał czas, w którym przewidywana jest możliwość wyruszenia danej osoby w podróż powrotną. Fakt odłączenia się uczestnika od wycieczki należy o ile możliwości zaświadczyć na paszporcie zbiorowym tej wycieczki. Opłata za paszport krótkoterminowy na powrót do kraju winna być pobrana w myśl obowiązujących przepisów.

IV. Opłaty wizowe.

Zarządzenie w sprawie opłat wizowych z 1.VII.1933 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 13 z 1933 r., poz. 113), pozostaje nadal w mocy.

Wrazie, jeżeli zbiorowe wycieczki cudzoziemców przyjeżdżających do Polski w specjalnych celach, nie wymienionych w ostatnim ustępie rozdziału I niniejszego zarządzenia, oraz gdy chodzi o wycieczki mające przebywać na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przez czas nie przekraczający dwie doby, Urzędy Zagraniczne R. P. mogą zwalniać od opłaty konsularnej w sumie Zł. 5.— od osoby, w całości lub do połowy po uzyskaniu zgody Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

25.

E.III.734-b.7/1.

BEZPŁATNE WIZY DLA UCZESTNIKÓW KONGRESÓW.

W związku z mającym się odbyć w Warszawie w czasie od 11 — 16 czerwca 1934 r. IX-ym Kongresem Międzynarodowej Konfederacji Autorów i Kompozytorów, Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina § 27 Instrukcji Wizowej, w myśl którego uczestnicy kongresów, zwoływanych w Polsce, korzystają z wiz bezpłatnych, o ile wykażą się zaproszeniem komitetu lub kartą uczestnictwa.

26.

R.E.60/46.

NOVELIZACJA PRZEPISÓW O ŚWIADECTWACH POCHODZENIA TOWARÓW DLA URZĘDÓW PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH,

(Nr. K. III. c. 1852 — DZ. URZ. M. S. Z. Nr. 12 z 1928 r. poz. 96)

UZUPEŁNIONYCH OKÓLNIKIEM Nr. 28 Z DN. 19.II.1929 R.

W związku z zawarciem układu gospodarczego z Rzeszą Niemiecką dn. 7.III.1934 r. zmieniam powyższe postanowienia w sposób następujący:

Otrzymują brzmienie:

- 1) punkt c) w § 2 „celem stwierdzenia pochodzenia towarów zakazanych do przywozu, o ile świadectwo pochodzenia jest w danym wypadku wymagane”.

- 2) § 13. „Tekst wizy konsularnej na świadectwie pochodzenia, wystawionym w myśl p. c) § 2 niniejszych przepisów, winien ściśle odpowiadać załączonemu sub 4) wzorowi”.

Treść tej wizy jest inna, niż wizy przewidzianej w § 12, gdyż na podstawie jej nie można uzyskać konwencyjnej zniżki celnej.

Wiza taka, a przynajmniej jej zdanie: „nie dotyczy zniżek celnych”, winna być wystawiona w języku polskim i języku kraju urzędowania konsulatu lub w języku francuskim.

Wizę tę wydaje się w wypadkach przewidzianych w p. c) § 2 niniejszych przepisów.

Świadectwa pochodzenia, wystawiane celem zastosowania stawki konwencyjnej, uprawniają zarazem do odprawy celnej towarów zakazanych do przywozu, o których mowa w p. c) § 2 niniejszych przepisów.

Wiza według wzoru Nr. 4 może być wystawiona również dla towarów, niepochodzących z okręgów, a nawet kraju urzędowania konsulatu, lecz pozostających w składach celnych lub znacjonalizowanych w kraju urzędowania konsulatu.

Za znacjonalizowany w danym kraju uważa się w tym wypadku ten towar, od którego zostało opłacone całkowite cło lub który został wpuszczony do wolnego obrotu celnego.

- 3) Wiza według wzoru Nr. 4 „Wizowano w urzędzie konsularnym R. P. w Nie dotyczy zniżek celnych”. Dalej bez zmian.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

27.

R.E.60/46.

UNIEWAŻNIENIE OKÓLNIKA W SPRAWIE WIZOWANIA ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.

W związku z zawarciem układu gospodarczego z Rzeszą Niemiecką dnia 7.III.1934 r., unieważniam okólnik Nr. 149/25 z dnia 10.VIII.1925 r. (Nr. P. II. 30772) w sprawie wizowania świadectw pochodzenia towarów, znajdujących się już poza krajem pochodzenia. Postępowanie w wypadkach, przewidzianych w tym okólniku w zastosowaniu do wszystkich krajów, zostanie ustalone specjalnem zarządzeniem.

28.

A.II.R.C.819/16.

PRZELEW UPOSAŻEN URZĘDNIKÓW M. S. Z. NA KONTA CZEKOWE W P. K. O.

Na podstawie porozumienia z Ministerstwem Skarbu (pismo Min. Skarbu L. D. III. 6140/3/31. z dnia 18.IV. 1934 r.) Ministerstwo Spraw Zagra-

nicznych z dniem 1 maja 1934 r. anuluje zarządzenie dotyczące przelewów na indywidualne konta urzędników M. S. Z. wszelkich kwot przypadających tym urzędnikom tak z tytułu uposażenia, jak i z tytułu innych należności, wynikających ze stosunku służbowego.

Uposażenia urzędników i funkcjonariuszów niższych, którzy zatrzymali konta czekowe w P. K. O. i którzy zgłoszą odpowiedni wniosek do Rachuby Ministerstwa (A. II. R. C.), mogą być wpłacane nadal na te konta, na zasadach ogólnie obowiązujących przy obrocie czekowym w P. K. O.

Z dniem 1 maja rb. tracą moc obowiązującą: Okólnik Nr. A. II. R. C. 37204 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6 poz. 38 z dnia 20.VII. 1929 r.), Okólnik Nr. A. II. R. C. 39100 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 poz. 68 z dnia 10.X. 1930 r.) i Okólnik Nr. A. II. R. C. 39350 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 poz. 96 z dnia 15.XII. 1930 r.).

29.

W.O.425a/3.

WŁĄCZENIE WYSPY CEJLON DO OKRĘGU KONSULARNEGO KONSULATU R. P. W BOMBAJU.

Wyspa Cejlon zostaje z dniem 15 kwietnia 1934 r. wydzielona z kompetencji terytorjalnej Konsulatu Generalnego R. P. w Londynie i włączona do okręgu konsularnego Konsulatu R. P. w Bombaju.

Minister

(—) *J. Beck*

Warszawa, 15 maja 1934 r.

CZEŚĆ II.

30.

W.O.653/2.

PRZEMIANOWANIE POSELSTWA R. P. W MOSKWIE NA AMBASADĘ.

Mocą uchwały Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1934 r. Poselstwo R. P. w Moskwie przemianowane zostało na Ambasadę.

31.

E.III.686/19/1.

ZNIŻKI WIZOWE DLA OBYWATELI CZECHOSŁOWACKICH.

Zawiadamiam, że na skutek wymiany not z Poselstwem Republiki Czechosłowackiej w Warszawie — okólnik M. S. Z. Nr. K. III.c 8264/25 w sprawie ulg wizowych dla obywateli czechosłowackich (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 10 z dnia 7 grudnia 1925 r. poz. 123 i Nr. 11 z dnia 22 grudnia 1925 r. poz. 142) przestaje obowiązywać z dniem 1 maja 1934 r.

32.

W. O. 471/3/34.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANY DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Łukasiewicz Juljusz, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. przy Rządzie Związku Socjalistycznych Republik Rad — dekretem z dn. 12 kwietnia 1934 r. — Ambasadorem R. P. przy osobie Pana Prezesa Centralnego Komitetu Wykonawczego Związku Socjalistycznych Republik Rad.

ODWOŁANY DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ Z RÓWNOCZESNEM PRZENIESIENIEM
W STAN NIECZYNNY:

Jurjewicz Paweł, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. przy Rządzie Republiki Greckiej, z dn. 1 lipca 1934 r.

MIANOWANI:

Byszewski Jan Lech, radca — konsulem R. P. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu R. P. w Pradze, z dniem 1 czerwca 1934 r.

Dzierżykraj-Morawski Kajetan, Polski Członek Górnośląskiej Komisji Mieszanej w Katowicach — ministrem pełnomocnym w M. S. Z. z pozostawieniem na dotychczasowych funkcjach, z dn. 1 lutego 1934 r.

Eska Stanisław, radca poselstwa i kierownik Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Moskwie — radcą Ambasady R. P. w Moskwie z pozostawieniem na dotychczasowym stanowisku, z dn. 12 kwietnia 1934 r.

Jałowiecki Bohdan, radca poselstwa i kierownik Konsulatu Generalnego R. P. w Mińsku — pierwszym sekretarzem ambasady z pozostawieniem na dotychczasowym stanowisku, z dn. 12 kwietnia 1934 r.

Katuski Antoni, drugi sekretarz Poselstwa R. P. w Moskwie — drugim sekretarzem Ambasady R. P. w Moskwie, z dn. 12 kwietnia 1934 r.

Karszo-Siedlewski Jan, radca poselstwa i kierownik Konsulatu Gen. R. P. w Charkowie — radcą ambasady z pozostawieniem na dotychczasowym stanowisku, z dn. 12 kwietnia 1934 r.

Krzemińska Walentyna, pomocnik kancelaryjny w Wydziale P. II. — kierownikiem kancelarii Wydziału P. II., z dn. 1 maja 1934 r.

Litwiński Leon, radca handlowy dla Belgii i Holandji w Poselstwie R. P. w Brukseli — radcą handlowym w Poselstwie R. P. w Brukseli z równoczesnym zwolnieniem ze stanowiska radcy handlowego w Holandji, z dn. 14 marca 1934 r.

- Mierzyński Władysław*, sekretarz poselstwa w Ambasadzie R. P. w Paryżu — drugim sekretarzem ambasady z pozostawieniem na dotychczasowych funkcjach, z dn. 30 marca 1934 r.
- Mniszek Aleksander*, praktykant w M.S.Z. — referendarzem, z dn. 1 kwietnia 1934 r.
- Nagórny Tadeusz*, zastępca naczelnika Wydziału A. III. — konsulem R. P. w Brukseli, z dn. 1 czerwca 1934 r.
- Rozwadowski Jan*, zastępca naczelnika Wydziału E. I. — prow. radcą, z dn. 1 maja 1934 r.
- Sokolnicki Henryk*, radca Poselstwa R. P. w Moskwie — radcą Ambasady R. P. w Moskwie, z dn. 12 kwietnia 1934 r.
- Dr. Wagner Jan*, attaché poselstwa z tyt. sekretarza poselstwa w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro — drugim sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro, z dn. 1 maja 1934 r.
- Zabiełło Stanisław*, tyt. sekretarz Poselstwa R. P. w Moskwie — drugim sekretarzem Ambasady R. P. w Moskwie, z dn. 12 kwietnia 1934 r.
- Zalewski Antoni*, prow. attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Berlinie — prow. wicekonsulem z powierzeniem kierownictwa Konsulatu R. P. w Olsztynie, z dn. 1 lipca 1934 r.
- Żmigrodzki Antoni*, prow. radca handlowy w Poselstwie R. P. w Moskwie — prow. radcą handlowym Ambasady R. P. w Moskwie, z dn. 12 kwietnia 1934 r.

PRZYDZIELENI:

- Brzezińska Wanda*, pomocnik kancelaryjny w M. S. Z. — do Gab. Min., Referat Archiwalny, z dniem 16 kwietnia 1934 r.
- Cybulski Teodor*, prow. referendarz w M. S. Z. — do Wydziału E. III., z dn. 1 marca 1934 r.
- Dąbrowska Kazimiera*, sekretarz administracyjny w Gab. Min., Referat Archiwalny — do Referatu Szyfrów (G. M. S.), z dn. 16 maja 1934 r.
- Dąbrowolska Halina*, sekretarz administracyjny w M. S. Z. (Dep. Admin.) — do Gab. Min. Referat Archiwalny, z dn. 15 kwietnia 1934 r.
- Domaszewicz Michał*, prow. referendarz w M. S. Z. — do Wydziału E. II., z dn. 1 kwietnia 1934 r.
- Kicki Władysław*, referendarz w Wydziale A. III. — do Wydziału E. III., z dn. 15 kwietnia 1934 r.
- Kula Alfons*, podreferendarz w P. III. — do Poselstwa R. P. w Kairze z upoważnieniem do używania tytułu attaché poselstwa, z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego z upoważnieniem do używania w tym charakterze tytułu wicekonsula, z dn. 1 maja 1934 r.

Kulisiewicz Edward, referendarz w Wydziale E. II. — do Wydziału Osobowego, z dn. 1 kwietnia 1934 r.

Małczyński Jan, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału E. II., z dn. 1 maja 1934 r.

Ochocka Helena, pomocnik kancelaryjny w Wydziale Osobowym — do Wydziału P. I., z dn. 16 kwietnia 1934 r.

Pitejko Konstanty, referendarz w Wydziale E. I. — do Gabinetu Ministra, z dn. 7 kwietnia 1934 r.

Wojtkowski Bolesław, prow. referendarz w M. S. Z. — do Wydziału E. III., z dn. 1 kwietnia 1934 r.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU PEŁNIENIA FUNKCYJ:

Dr. Starzewskiemu Janowi, radcy — p. o. chargé d'affaires R. P. w Tallinnie do dn. 31 maja 1934 r.

UPOWAŻNIENI DO UŻYWANIA TYTUŁU:

Semiczek Marjan, sekretarz konsularny w Biurze Radcy Emigr. Ambasady R. P. w Paryżu — tytułu attaché ambasady, z dn. 30 marca 1934 r.

PRZESUNIĘCIE DATY ODWOŁANIA:

Kurnatowskiego Adama, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Bukareszcie — na dzień 31 maja 1934 r.

PRZESUNIĘCIE DATY NOMINACJI:

Wolskiego Władysława, prow. attaché Poselstwa R. P. w Bukareszcie, na dzień 1 czerwca 1934 r.

ODWOŁANI:

Chiczewski Feliks, konsul R. P. w Brukseli — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnym mianowaniem radcą, z dn. 1 czerwca 1934 r.

Gieburowski Józef, konsul i kierownik Konsulatu R. P. w Olsztynie — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnym mianowaniem radcą, z dn. 30 czerwca 1934 r.

Hulanicki Witold, prow. konsul i kierownik Konsulatu Gen. R. P. w Londynie — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnym mianowaniem prow. radcą, z dn. 1 lipca 1934 r.

Marynowski Tadeusz, konsul i kierownik Konsulatu R. P. w Pradze — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnym mianowaniem radcą, z dn. 1 czerwca 1934 r.

Zbyszewski Tytus, konsul gen. i kierownik Konsulatu Gen. R. P. w Chicago — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnym mianowaniem radcą, z dn. 1 września 1934 r.

ODWOŁANO Z URLOPU BEZPŁATNEGO:

Badyńską Janinę, sekretarza administracyjnego — z dn. 1 czerwca 1934 r., z równoczesnem przydzieleniem od tejże daty do Wydziału P. III.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Boczkowskiej Marji, sekretarzowi administracyjnemu—do dn. 31 maja 1935 r.

Konarskiej Janinie, pomocnikowi kancelaryjnemu—do dn. 31 marca 1935 r.

Łukasiewiczowi Krzysztofowi, sekretarzowi administracyjnemu — do dn. 31 marca 1935 r.

Maleszce Franciszkowi, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 31 lipca 1935 r.

Marczewskiej Bronisławie, kierownikowi kancelarji — do dn. 31 marca 1935 r.

Pacowskiemu Edwardowi, sekretarzowi rachunkowemu — do dn. 31 lipca 1935 r.

Pieniężnemu Władysławowi, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 30 czerwca 1935 r.

Świstackiej Annie, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 31 sierpnia 1935 r.

Zembrzuskiemu Władysławowi, sekretarzowi administracyjnemu — do dnia 31 maja 1935 r.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Czerkas - Chodosowskiej Wiktorji, kierownikowi kancelarji — do dn. 30 kwietnia 1935 r.

Dobrowolskiej Alicji, sekretarzowi administracyjnemu — do dn. 30 kwietnia 1935 r.

Jazdowskiej Wandzie, sekretarzowi administracyjnemu — do dn. 31 maja 1935 r.

Ryniewiczowi Stefanowi, referendarzowi — do dn. 30 kwietnia 1935 r.

POWOŁANI DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Buczyński Romuald, referendarz — z dn. 28 kwietnia 1934 r.

Pawłowski Tadeusz, radca — z dn. 30 marca 1934 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY W M. S. Z.:

Buczyński Romuald, referendarz — z dn. 30 kwietnia 1934 r. w związku z przejściem do Ministerstwa Komunikacji.

Pawłowski Tadeusz, radca — z dn. 31 marca 1934 r. w związku z przejściem do Ministerstwa Skarbu.

Świrski Michał, radca — z dn. 30 kwietnia 1934 r. w związku z przejściem do Ministerstwa Skarbu.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Przychodzka Irena, sekretarz administracyjny — z dn. 30 kwietnia 1934 r.

Rapf Jan, referendarz — z dn. 31 marca 1934 r.

Wołodkiewicz Józef, radca — z dn. 31 marca 1934 r.

Wróbel Marjan, sekretarz administracyjny — z dn. 31 marca 1934 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ:

Dobrowolski Tadeusz, sekretarz administracyjny — z dn. 31 marca 1934 r.

ZMARLI:

Ruecker Emil, zastępca naczelnika Wydziału P. VI. — zmarł 15 kwietnia 1934 r.

33.

P. D.-416-b (zez w.) a/2.

ODZNACZENIA.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniami z dn. 24.I.34 r. Nr. 5/Or./34 i z dnia 24.II.34 r. Nr. 51/Or./34 udzielił zezwolenia na przyjęcie i noszenie odznak cudzoziemskich następującym osobom:

- 1) *Janowi Szembekowi*, Podsekretarzowi Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych — Wielkiej Wstęgi portugalskiego orderu Chrystusa.
- 2) *Adamowi Stebłowskiemu*, Radcy Ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego estońskiego ord. Kotkarist Kaitseliid.
- 3) *Antoniemu Jazdżewskiemu*, Radcy Ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego japońskiego orderu Wschodzącego Słońca.
- 4) *Stanisławowi Sośnickiemu*, Konsulowi R. P. w Kijowie — węgierskiego Krzyża Zasługi II kl.
- 5) *Tadeuszowi Geppertowi*, Radcy Handlowemu przy Ambasadzie R. P. w Londynie — Odznaki Honorowej za zasługi dla Republiki Austriackiej.
- 6) *Teodorowi Ruśkiewiczowi*, urzędnikowi w M. S. Z. — Krzyża Kawalerskiego portugalskiego ord. Chrystusa, oraz Krzyża Kawalerskiego hiszpańskiego ord. Zasługi Cywilnej.
- 7) *Witoldowi Wehrowi*, b. referendarzowi w M. S. Z. — Krzyża Kawalerskiego I kl. orderu Białej Róży Finlandzkiej.

34.

WYDANIE „ROCZNIKA SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ R. P”.

Rocznik Służby Zagranicznej R. P. na rok 1934 (według stanu na dzień 1.IV.34) jest do nabycia w Wydziale Osobowym.

Cena egzemplarza zł. 5, w płóciennej oprawie zł. 8. —

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) *Roman Dębicki*

Redakcja i Administracja
Sekretariat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 101.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.
